

Tarihe gömülmüş olan ve tekrar diriltilmesi de mümkün görünmeyen imparatorluk anlayışından ulus-devlet anlayışına geçen Türkiye Cumhuriyeti'nin, Batıcı reform politikalarını ve programını ve programını benimsemesi, bağlamı içinde okunduğunda doğal bir sonuçtur. Bu konuda çalışan düşünürlerden Prof. Dr. A.Y Ocak'ın ifadesiyle, kurucu iradenin, 2 İmparatorluğun enkazından devraldığı toplumu gerçekten ileri Batı ülkelerinin seviyesine ulaştırma hususundaki amacından şüphe etmek için hiçbir sebep yoktur. Ancak bu amacını gerçekleştirmeye yönelik, programında haklı olarak tepki duyduğu, medeni ve fikri gücünü çoktan kaybetmiş, yozlaşmış ve hurafelere karışmış bir İslam anlayışının yerinin olmadığı da bilinmeyen bir husus değildir" Kaldı ki bu noktada cumhuriyet tarihi boyunca iktidar eleştirisi yapan siyasal İslamcı bilincin geldiği nokta içler acısı, iddialarıyla ancak bu kadar ters düşebilirlerdi. Sözde ideallerinin bitişini seyrederken, ana sorunun insan kalitesiyle ilişkili olduğunu hala göremiyor olmaları ayrı bir yazı konusudur.

Sorun dindarlık ya da dini tanımazlık değildir. Mesele insandır, kalite/nitelik sorunudur, İnsan gibi insan olmama sorunudur. Müslüman zihin önceliği, şekle-şemaile, ötekinin inancına değil de bu noktaya vermiş olsaydı saygın bir dindarlık ortaya çıkardı. Son günlerde ayyuka çıkardı." badeci şeyhler" Kur'an kurslarındaki çocuk istismarları İsmail Saymaz'ın kitabında anlattığı şeyhlerin sır odaları, yaşadıkları sapkınlıklar ve müritleriyle cinsel ve ekonomik ilişkileri, kısaca sözde din ve tasavvuf adına dönen tüm dolaplar şeytana pabucunu ter giydirecek cinsten, Kaldı ki bunlar bu günün problemleri de değil. Bizim İslamcı yazarçizer takımımız " Tanzimat'tan sonra Türkiye raydan çıktı" gibi ifadeleri kullanadursunlar; bir taraftan da bu medeni, fikri ve hatta ahlaki gücünü kaybetmiş din anlayışının, on yıllardır problem üretmekten öteye geçemediğinin itirafındalar; Yeni Akit yazarının " İnsanlar bize bakıp Müslümanlıktan soğuyorlar" sözü bunun örneğidir.

Toplumda oluşan kutuplaşmaların arkasın da bu yozlaşmış ve hurafelere karışmış Müslümanlık anlayışı yok mu? İslam'ı siyasal bir rejim olarak algılayanlar akli, fikri, ahlaki, etik ve estetik konuları geri plana iterek büyük bir yanılaşa düştüler; sonuç ortada İslamda'ki siyasallaşma ve tarikat ve cemaatlerin iktidar yarışına dahil olmaları, dinlerin varoluş nedeni olan güzel ahlaka ve hijyene ulaştıran değerler manzumesi anlayışını kökten sarstı. Gayet açıktır; ilkeli, ahlaklı , dürüst, adalet ve liyakat ehli dindarlıktan kimse rahatsız olmaz. Olamaz. Şu da açıktır. Kazanılmış haklardan, insanca yaşamaktan, özgürlüklerden, kadın haklarından, demokrasiden bu millet vazgeçmez; din adına bunlarla mücadeleye kalkışanlar yanılıyorlar, Karşılarında, ayetle de örtüşen," herkesin inancı kendine" anlayışını benimsemiş ve bunu Cumhuriyetle içselleştirmiş bir toplum var.

Namaz kılmak, oruç tutmak gibi ibadetler ki, inanan insan bu ritüelleri, akli bir yargılamaya gitmeksizin yerine getirir ya da getirmez. Yapıp yapmamakta özgürdür. Hesabını Allah' a verir. Kişinin diğer fertlerle/toplumla/ varlıkla ilişkilerini düzenleyen kurallar, amaçları bellidir, hukuk boyutu vardır, topluma ve devlete karşı karşı sorumluluklar içerir.

Din hukuk ilişkisini, din-siyaset ilişkisini zeminindeki çelişkiler ve kavgalar bitmeyecek, toplumsal ve düşünsel bir mutabakata varılamayacaktır.

Bu zeminde İbn Rüşd'ün yaptığı " ibadi mana maslahi/makul mana" ayırımı espriyi ortaya koyması açısından önemlidir

Kalın sağlıcakla!